

31991L0439

24.8.1991.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 237/1

PADOMES DIREKTĪVA**(1991. gada 29. jūlijs)****par vadītāju apliecībām****(91/439/EEK)**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un īpaši tā 75. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā kopējās transporta politikas mērķiem un kā ieguldījums ceļu satiksmes drošības uzlabošanā, kā arī lai atvieglotu personu pārvietošanos, kas apmetas uz dzīvi citā dalībvalstī nevis tajā, kurā šīs personas ir nokārtojušas transportlīdzekļa vadītāja prasmes pārbaudījumus, ir vēlams, lai pastāvētu Kopienas parauga valstu transportlīdzekļu vadītāju apliecības, ko dalībvalstis savstarpēji atzītu bez pienākuma nomainīt šīs apliecības;

tā kā pirmais solis šajā virzienā bija pirmā Padomes 1980. gada 4. decembra Pirmā direktīva 80/1263/EEK par Kopienas transportlīdzekļa vadītāja apliecības ieviešanu ⁽⁴⁾, kas iedibināja Kopienas parauga valstu transportlīdzekļu vadītāju apliecības un valstu apliecību savstarpējo atzīšanu dalībvalstu starpā, kā arī apliecību apmaiņu to turētājiem, kas maina parasto dzīvesvietu vai darbavietu no vienas dalībvalsts uz citu; tā kā sasniegtais progress ir jāturpina;

tā kā ar Direktīvu 80/1263/EEK iedibinātā Kopienas parauga valsts transportlīdzekļa vadītāja apliecība ir jāpieskaņo, lai, cita starpā, ņemtu vērā transportlīdzekļu kategoriju un apakškategoriju saskaņošanu un padarītu vadītāju apliecības vieglāk saprotamas kā Kopienā, tā ārpus tās;

tā kā satiksmes drošības interesēs ir jānosaka minimālās prasības vadītāja apliecību izdošanai;

tā kā Direktīvas 80/1263/EEK 3. pants nosaka, ka nobeiguma noteikumi, kas Kopienā vispārina šajā pantā minētās transportlīdzekļu kategorijas, tiek pieņemti bez izņēmumu radišanas iespējas, tāpat kā vadītāja apliecību derīguma noteikumi;

tā kā ir jāparedz iespēja minētās transportlīdzekļu kategorijas iedalīt sīkāk, īpaši lai satiksmes drošības interesēs veicinātu šādu transportlīdzekļu vadīšanas pieejamības pakāpeniskumu un lai ievērotu valstīs pastāvošās situācijas;

tā kā ir jāpieņem īpaši noteikumi, lai transportlīdzekļu vadīšanu atvieglotu invalīdiem;

tā kā Direktīvas 80/1263/EEK 10. pants paredz transportlīdzekļu vadītāju prasmes pārbaudi un vadītāju apliecību izsniegšanas standartu detalizētāku saskaņošanu; tā kā šim nolūkam ir jādefinē ar mehānisko transportlīdzekļu vadīšanu saistītas zināšanas un praktiskā braukšanas prasme un uz šiem priekšstatiem jāpamato transportlīdzekļa vadītāja prasmes pārbaude; tā kā šādu transportlīdzekļu vadīšanai no jauna ir jādefinē minimālie fiziskās un garīgās piemērotības standarti;

tā kā Direktīvas 80/1263/EEK 8. pantā noteiktās normas un īpaši pienākums apmainīt transportlīdzekļu vadītāju apliecības viena gada laikā pēc parastās dzīvesvietas maiņas ir šķērslis personu brīvai kustībai; tā kā no Eiropas integrācijas progresa viedokļa tas ir nepieļaujams;

tā kā bez tam, satiksmes drošības un satiksmes interesēs dalībvalstīm jābūt spējīgām uz visiem transportlīdzekļu vadītāju apliecību turētājiem, kuri ir ieguvuši parasto dzīvesvietu to teritorijā, attiecināt attiecīgo dalībvalstu tiesību normas par transportlīdzekļu vadītāju apliecību atņemšanu, aizturēšanu vai anulēšanu,

⁽¹⁾ OV C 48, 27.2.1989., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 175, 16.7.1990., 40. lpp.

⁽³⁾ OV C 159, 26.6.1989., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 375, 31.12.1980., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Atbilstoši šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstis ievieš iekšzemes vadītāju apliecības, kas pamatojas uz I pielikumā aprakstīto Kopienas paraugu.

2. Dalībvalstu izdotās vadītāju apliecības tiek savstarpēji atzītas.

3. Ja derīgas iekšzemes vadītāja apliecības turētājs iegūst parasto dzīvesvietu citā dalībvalstī nevis tajā, kura ir apliecību izdevusi, tad uzņēmēja dalībvalsts var uz vadītāja apliecības turētāju attiecināt savas valsts noteikumus par apliecības derīguma termiņu, medicīniskām pārbaudēm un nodokļiem, kā arī var ievadīt vadītāja apliecībā jebkuru administrēšanai nepieciešamo informāciju.

2. pants

1. Emblēma Kopienas parauga vadītāja apliecības pirmajā lappusē satur vadītāja apliecību izdevušās dalībvalsts atšķirības zīmi.

2. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izvairītos no jebkāda vadītāju apliecību viltošanas riska.

3. Ar Komisijas piekrišanu dalībvalstis I pielikumā dotajā paraugā var izdarīt tādas korekcijas, kas nepieciešamas vadītāju apliecību datorapstrādei.

3. pants

1. Vadītāja apliecība, kāda paredzēta 1. pantā, atļauj sekojošu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanu:

A kategorija

— motocikli ar blakusvāģi vai bez tā;

B kategorija

— mehāniskie transportlīdzekļi, kuru maksimālā atļautā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus un kuriem nav vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdekli; šīs kategorijas mehāniskie transportlīdzekļi var tikt apvienoti ar piekabi, kuras maksimālā atļautā masa nepārsniedz 750 kilogramus;

— B kategorijas vilcēja apvienojums ar piekabi, ja apvienojuma kopējā atļautā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus un piekabes maksimālā atļautā masa nepārsniedz vilcēja pašmasu;

B + E kategorija

— transportlīdzekļu apvienojums, kas sastāv no B kategorijas vilcēja un piekabes, ja apvienojums neatbilst B kategorijai;

C kategorija

— mehāniskie transportlīdzekļi, kas neatbilst D kategorijai un kuru maksimālā atļautā masa pārsniedz 3 500 kilogramus; šīs kategorijas mehāniskos transportlīdzekļus var apvienot ar piekabi, kuras maksimālā atļautā masa nepārsniedz 750 kilogramus;

C + E kategorija

— transportlīdzekļu apvienojums, ja vilcējs atbilst C kategorijai un tā piekabes maksimālā atļautā masa pārsniedz 750 kilogramus;

D kategorija

— mehāniskie transportlīdzekļi, ko izmanto cilvēku pārvaļāšanai un kuriem ir vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdekli; šīs kategorijas mehāniskos transportlīdzekļus var apvienot ar piekabi, kuras maksimālā atļautā masa nepārsniedz 750 kilogramus;

D + E kategorija

— transportlīdzekļu apvienojums, kur vilcējs atbilst D kategorijai un tā piekabes maksimālā atļautā masa pārsniedz 750 kilogramus.

2. Kategorijās A, B, B + E, C, C + E, D un D + E var tikt izdota īpaša vadītāja apliecība sekojošu apakškategoriju transportlīdzekļu vadīšanai:

A1 apakškategorija

— viegie motocikli ar motora tilpumu, kas nepārsniedz 125 cm³ un jaudu, kas nepārsniedz 11 kW;

B1 apakškategorija

— motorizētie tricikli un kvadricikli;

C1 apakškategorija

— mehāniskie transportlīdzekļi, kas neatbilst D kategorijai un kuru maksimālā atļautā masa pārsniedz 3 500 kilogramus, bet nepārsniedz 7 500 kilogramus; šīs apakškategorijas mehāniskie transportlīdzekļi var tikt apvienoti ar piekabi, kuras maksimālā atļautā masa nepārsniedz 750 kilogramus;

C1 + E apakškategorija

- transportlīdzekļu apvienojums, kur vilcējs atbilst C1 apakškategorijai un tā piekabes maksimālā atļautā masa pārsniedz 750 kilogramus, pie noteikuma, ka tā izveidotā apvienojuma maksimālā atļautā masa nepārsniedz 12 000 kilogramus un ka piekabes maksimālā atļautā masa nepārsniedz vilcēja pašmasu;

D1 apakškategorija

- mehāniskie transportlīdzekļi, ko izmanto pasažieru pārvadāšanai un kam ir vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdekli, bet ne vairāk par 16 sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdekli; šīs apakškategorijas mehāniskos transportlīdzekļus var apvienot ar piekabi, kuras maksimālā atļautā masa nepārsniedz 750 kilogramus;

D1 + E apakškategorija

- transportlīdzekļu apvienojums, kur vilcējs atbilst D1 apakškategorijai un tā piekabes maksimālā atļautā masa pārsniedz 750 kilogramus pie noteikuma, ka:
 - pirmkārt, tā izveidotā apvienojuma maksimālā atļautā masa nepārsniedz 12 000 kilogramus un piekabes maksimālā atļautā masa nepārsniedz vilcēja pašmasu,
 - otrkārt, piekabi neizmanto cilvēku pārvadāšanai.

3. Šī panta mērķiem:

- “pašgājējs transportlīdzeklis” nozīmē jebkuru pašgājēju transportlīdzekli, kas pārvietojas pa ceļu ar savu spēku, izņemot transportlīdzekļus, kas pārvietojas pa sliedēm;
- “tricikls” un “kvadricikls” nozīmē atbilstoši jebkuru B kategorijas trīsriteņu vai četrriteņu transportlīdzekli ar konstruktīvi paredzēto maksimālo ātrumu lielāku par 50 km/h vai ar dzirksteles aizdedzes iekšdedzes motoru, kura tilpums pārsniedz 50 cm³, vai ar jebkuru citu ekvivalentas jaudas motoru. Pašmasa nepārsniedz 550 kilogramus. Ar elektromotoru aprīkoto transportlīdzekļu pašmasā netiek ņemta vērā bateriju masa.

Dalībvalstis var pieņemt mazākus standartus attiecībā uz pašmasu un pievienot citus standartus, tādus kā maksimālais motora tilpums vai jauda;

- “motocikls” nozīmē jebkuru divriteņu transportlīdzekli, kura konstruktīvi paredzētais maksimālais ātrums ir lielāks par 50 km/h, vai arī tam ir iekšdedzes motors ar darba tilpumu lielāku par 50 cm³; motocikla apvienojums ar blakusvāģi tiek uzskatīts par šādu transportlīdzekli;

- “mehāniskais transportlīdzeklis” nozīmē jebkuru pašgājēju transportlīdzekli, kas nav motocikls un ko parasti izmanto cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa autoceļu vai citu transportlīdzekļu, kurus izmanto cilvēku vai kravu pārvadāšanai, vilkšanai pa ceļu. Šis termins ietver trolejbusus, t.i., transportlīdzekļus, kas pieslēgti strāvas vadītājam un nepārvietojas pa sliedēm. Tas neietver lauksaimniecības un mežizstrādes traktorus;

- “lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktors” nozīmē jebkuru pašgājēju transportlīdzekli, kas pārvietojas uz riteņiem vai kāpurķēdēm, kuram ir vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir tā vilcējspēks un kas ir īpaši konstruēts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu noteiktas ierīces, mašīnas vai piekabes, ko izmanto saistībā ar lauksaimniecības vai mežsaimniecības darbiem, un kura izmantošana cilvēku vai kravu pārvadāšanai pa autoceļiem vai tādu transportlīdzekļu, kurus izmanto cilvēku vai kravu pārvadāšanai, vilkšanai pa ceļu ir tikai sekundāra funkcija.

4. Dalībvalstis pēc apspriedēm ar Komisiju var atkāpties no ātrumiem (pie noteikuma, ka tas ir minēts vadītāja apliecībā), kas minēti 3. punkta otrajā un trešajā rindkopā, ja dalībvalstis paredz mazākus ātrumus.

5. Apakškategorijai A1 dalībvalstis ir tiesīgas noteikt papildu ierobežojumus.

6. Dalībvalstis ar Komisijas piekrišanu var neattiecināt šo pantu uz noteiktiem īpašiem pašgājēju transportlīdzekļu veidiem, tādēļ kā īpašie transportlīdzekļi invalīdiem.

4. pants

1. Vadītāja apliecībās ir izklāstīti noteikumi, pie kuriem vadītājam ir atļauts vadīt transportlīdzekli.

2. Ja fiziskas invaliditātes dēļ ir atļauta vienīgi noteiktu veidu vai pielāgotu transportlīdzekļu vadīšana, tad 7. pantā paredzētā praktiskās braukšanas prasmes pārbaude ir jāveic šādā transportlīdzeklī.

5. pants

1. Vadītāju apliecību izdošana ir pakļauta šādiem nosacījumiem:

- C un D kategorijas vadītāju apliecības izdod tikai transportlīdzekļu vadītājiem, kam jau ir tiesības vadīt kategorijas B transportlīdzekļus;

b) B + E, C + E, D + E kategorijas vadītāju apliecības izdod tikai transportlīdzekļu vadītājiem, kam jau ir tiesības vadīt attiecīgi B, C un D kategorijas transportlīdzekļus.

2. Vadītāju apliecību derīgums tiek noteikts šādi:

a) vadītāju apliecības, kas izsniegtas C + E vai D + E kategorijai, ir derīgas B + E kategorijas transportlīdzekļu apvienojumam;

b) vadītāju apliecības, kas izsniegtas C + E kategorijai, ir derīgas D + E kategorijai, ja to turētājiem ir tiesības vadīt D kategorijas transportlīdzekļus.

3. Transportlīdzekļu vadīšanai savā teritorijā dalībvalstis var noteikt sekojošas ekvivalences:

a) mehānisko triciklu un kvadriciklu vadīšanai – A vai A1 kategorijas vadītāju apliecības;

b) vieglo motociklu vadīšanai – B kategorijas vadītāju apliecības.

4. Dalībvalstis pēc konsultācijām ar Komisiju var savā teritorijā atļaut vadīt:

a) D1 kategorijas transportlīdzekļus (maksimāli 16 sēdvietas, neskaitot vadītāja sēdekli, un ar maksimālo atļauto masu 3 500 kg, izņemot jebkādu specializētu aprīkojumu, kas domāts pasažieru invalīdu pārvadāšanai) B kategorijas transportlīdzekļu vadītāju apliecību turētājiem, vecākiem par 21 gadu, kas ieguvuši apliecību vismaz pirms diviem gadiem, ja transportlīdzekļus izmanto nekomerciālas organizācijas un ja transportlīdzekļa vadītājs sniedz savus pakalpojumus bez maksas;

b) transportlīdzekļus ar maksimālo atļauto masu lielāku par 3 500 kilogramiem B kategorijas vadītāju apliecību turētājiem, vecākiem par 21 gadu, kas ieguvuši apliecību vismaz pirms diviem gadiem, ja galvenais nolūks ir izmantot transportlīdzekļus vienīgi stacionāri kā izglītošanas vai izklaides vietu, tos izmanto nekomerciālas organizācijas sociāliem mērķiem, un ja tie ir modificēti tā, lai tos nevarētu izmantot vairāk kā deviņu cilvēku pārvadāšanai ne arī jebkādu kravu pārvadāšanai, izņemot tās, kas ir noteikti nepieciešamas minētajiem mērķiem.

6. pants

1. Minimālā vecuma noteikumi vadītāja apliecības izdošanai ir sekojoši:

a) 16 gadi:

— A1 apakškategorijai;

— B1 apakškategorijai;

b) 18 gadi:

— A kategorijai; tomēr atļauja vadīt motociklus ar jaudu, lielāku par 25 kW, vai ar jaudas/svara attiecību, lielāku par 0,16 kW/kg (vai motociklus ar blakusvāģiem ar jaudas/svara attiecību, lielāku par 0,16 kW/kg) ir atkarīga no mazākais divu gadu pieredzes ar motocikliem, kuriem ir zemāki tehniskie raksturlielumi atbilstoši A kategorijas vadītāja apliecībai; šī prasība attiecībā uz iepriekšējo pieredzi var tikt atcelta, ja kandidāts ir vismaz 21 gadu vecs, ir nokārtojis īpašu praktiskās braukšanas prasmes pārbaudi;

— B un B + E kategorijai;

— C un C + E kategorijai, kā arī C1 un C1 + E apakškategorijai, neierobežojot šādu transportlīdzekļu vadīšanas noteikumus, kas minēti Padomes 1985. gada 20. decembra Regulā (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu ⁽¹⁾;

c) 21 gads:

— D, D + E kategorijai un D1, D1 + E apakškategorijai, neierobežojot šādu transportlīdzekļu vadīšanas noteikumus, kas minēti Regulā (EEK) Nr. 3820/85.

2. Dalībvalstis var atkāpties no minimālā vecuma prasībām, kas noteiktas A, B un B + E kategorijai un izdot vadītāja apliecības no 17 gadu vecuma, izņemot noteikumus A kategorijai, kas izklāstīti 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā.

3. Dalībvalstis var atteikties atzīt par derīgām savā teritorijā vadītāju apliecības, kas izdotas vadītājiem, jauniekiem par 18 gadiem.

7. pants

1. Vadītāju apliecības turklāt tiek izdotas tikai tiem pretendentiem,

a) kas saskaņā ar I un II pielikuma noteikumiem ir nokārtojuši praktiskās braukšanas pārbaudi un teorētisko zināšanu pārbaudi un atbilst medicīniskajiem standartiem;

b) kam ir parastā dzīvesvieta dalībvalstī, kas izdod vadītāja apliecību, vai kas var pierādīt, ka tur ir mācījušies vismaz sešus mēnešus.

2. Neierobežojot noteikumus, ko šajā sakarā pieņems Padome, katra dalībvalsts patur tiesības noteikt, balstoties uz saviem kritērijiem, derīguma termiņus vadītāju apliecībām, ko tā izsniedz.

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp.

3. Dalībvalstis ar Komisijas piekrišanu var atkāpties no III pielikuma prasībām, ja tāda atkāpšanās ir saskaņā ar medicīnas zinātnes attīstību un ar minētajā pielikumā noteiktajiem principiem.

4. Neierobežojot attiecīgās valsts krimināltiesību aktus un policijas tiesību aktus, dalībvalstis pēc apspriešanas ar Komisiju var vadītāju apliecību izdošanai piemērot savus noteikumus, kas attiecas uz citiem apstākļiem nekā tie, uz kuriem norāda šī direktīva.

5. Nevienam cilvēkam nav tiesību turēt vairāk kā vienas dalībvalsts izdotu vadītāja apliecību.

8. pants

1. Ja dalībvalsts izdota derīgas iekšzemes vadītāja apliecības turētājs ir pārcēlies uz parasto dzīvesvietu citā dalībvalstī, viņš var lūgt savu vadītāja apliecību apmainīt pret līdzvērtīgu vadītāja apliecību; dalībvalstij, kas veic apmaiņu, ja nepieciešams, ir jāpārbauda, vai iesniegtā vadītāja apliecība tiešām vēl ir derīga.

2. Ievērojot krimināltiesību aktu un policijas tiesību aktu teritorialitātes principu, parastās dzīvesvietas dalībvalstis uz citā dalībvalstī izdotas vadītāja apliecības turētāju var attiecināt savas normas par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību ierobežošanu, apturēšanu, atņemšanu vai anulēšanu un tāpēc, ja nepieciešams, apmainīt vadītāja apliecību.

3. Dalībvalsts, kas veic apmaiņu, veco vadītāja apliecību nosūta atpakaļ to izdevušās dalībvalsts iestādēm un paskaidro savas rīcības iemeslus.

4. Dalībvalsts var atteikties atzīt jebkuras tādas vadītāja apliecības derīgumu, ko izdevusi cita dalībvalsts personai, kas pirmās valsts teritorijā ir pakļauta kādam no 2. punktā minētajiem pasākumiem.

Tāpat dalībvalsts var atteikties izdot vadītāja apliecību pretendam, kas ir pakļauts šādiem pasākumiem citā dalībvalstī.

5. Vadītāja apliecības vietā, kas, piemēram, ir pazaudēta vai nozagta, aizvietotāju var saņemt no tās valsts kompetentām iestādēm, kurā apliecības turētājam ir parastā dzīvesvieta; šīs iestādes izdod aizvietotāju, pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju vai, kur tas ir piemērots, pierādījumiem no to dalībvalstu kompetentām iestādēm, kur izdots vadītāja apliecības oriģināls.

6. Ja dalībvalsts trešajā valstī izdotu vadītāja apliecību apmaiņa pret Kopienas parauga vadītāja apliecību, tāda apmaiņa ir jāreģistrē šajā trešajā valstī, tāpat kā jebkura turpmāka atjaunošana vai aizstāšana.

Tāda apmaiņa var notikt tikai tad, ja trešās valsts izdotā vadītāja apliecība ir iesniegta tās dalībvalsts kompetentām iestādēm, kas veic apmaiņu. Ja šis vadītāja apliecības turētājs maina savu parasto dzīvesvietu uz citu dalībvalsti, pēdējai 1. panta 2. punkts nav jāpiemēro.

9. pants

Šīs direktīvas mērķiem "parastā dzīvesvieta" nozīmē vietu, kur persona parasti dzīvo, tas ir vismaz 185 dienas katrā kalendārā gadā, personīgo un darba saišu dēļ vai, ja personai nav darba saišu, personīgo saišu dēļ, kas rāda ciešu saistību starp šo personu un vietu, kur tā dzīvo.

Tomēr par tādas personas, kuras darba saites ir citā vietā nekā personīgās saites un kura dzīvo pēc kārtas dažādās vietās, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs, parasto dzīvesvietu tiek uzskatīta personīgo saišu vieta, pie noteikuma, ka šī persona tur regulāri atgriežas. Šim pēdējam noteikumam nav jābūt izpildītam, ja persona dzīvo dalībvalstī, lai veiktu noteikta ilguma uzdevumu. Universitātes vai skolas apmeklēšana nenozīmē parastās dzīvesvietas maiņu.

10. pants

Ar Komisijas piekrišanu dalībvalstis nosaka ekvivalences starp kategorijām tām vadītāju apliecībām, kas izdotas pirms šīs direktīvas īstenošanas, un kategorijām, kas noteiktas 3. pantā.

Ar Komisijas piekrišanu dalībvalstis savos tiesību aktos var izdarīt tādas izmaiņas, kas ir nepieciešamas 8. panta 4., 5. un 6. punkta noteikumu īstenošanai.

11. pants

Piecus gadus pēc tam, kad šī direktīva īstenota, Padome, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma, izskata valstu normas attiecībā uz jebkurām papildu apakškategorijām, kas varētu būt noteiktas saskaņā ar 3. pantu, lai šīs apakškategorijas saskaņotu vai likvidētu.

12. pants

1. Pēc apspriešanas ar Komisiju dalībvalstis līdz 1994. gada 1. jūlijam pieņem normatīvus vai administratīvos noteikumus, kas ir nepieciešami šīs direktīvas izpildei ar 1996. gada 1. jūliju.

2. Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā veikt šādas atsaucē.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis palīdz viena otrai īstenot šo direktīvu un, ja tas vajadzīgs, apmainās ar informāciju par vadītāju apliecībām, ko tās reģistrējušas.

Briselē, 1991. gada 29. jūlijā

13. pants

Ar šo Direktīva 80/1263/EEK tiek atcelta no 1996. gada 1. jūlija.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. VAN DEN BROEK

PIELIKUMS I

NOTEIKUMI PAR KOPIENAS PARAUGA VADĪTĀJU APLIECĪBĀM

1. Kopienas parauga vadītāja apliecība ir sārtā krāsā un tās izmēri ir:

- garums: 106 mm;
- platums: 222 mm.

2. Vadītāja apliecībā ir 6 lappuses:

pirmajā lappusē ir:

- apliecības izdevējas dalībvalsts atšķirības zīme,
- apliecības izdevējas dalībvalsts nosaukums (neobligāti),
- apliecības izdevējas dalībvalsts atšķirības zīme; šīs atšķirības zīmes ir sekojošas:

B:	Beļģija	IRL:	Īrija
DK:	Dānija	I:	Itālija
D:	Vācija	L:	Luksemburga
GR:	Grieķija	NL:	Nīderlande
E:	Spānija	P:	Portugāle
F:	Francija	UK:	Apvienotā Karaliste,
- vārdi “vadītāja apliecība”, iespiesti lieliem burtiem vadītāja apliecību izdevušās valsts valodā vai valodās; pēc piemērotas atstarpes šie vārdi ir sīkiem burtiem iespiesti citās Eiropas Kopienu valodās,
- vārdi “Eiropas Kopienas paraugs”, iespiesti vadītāja apliecību izdevušās valsts valodā vai valodās;

otrajā lappusē ir:

1. Turētāja uzvārds;
2. Turētāja citi vārdi;
3. Turētāja dzimšanas datums un vieta;
4. Vadītāja apliecību izdevušās kompetentās iestādes nosaukums (ieskaitot izdošanas vietu, datumu un iestādes zīmogu);
5. Vadītāja apliecības numurs;
6. Apliecības turētāja fotogrāfija;
7. Apliecības turētāja paraksts;
8. Dzīvesvieta, pastāvīgā dzīvesvieta vai pasta adrese (neobligāti);

trešajā un ceturtajā lappusē ir:

transportlīdzekļu (apakš)kategorijas, vadītāja apliecības izdošanas datums (apakš)kategorijai, apliecības derīguma termiņš, iestādes zīmogs, jebkāda papildu informācija vai ierobežojumi kodu veidā katrai (apakš)kategorijai, uz ko tas attiecas.

Apakškategorijas, ko neparedz dalībvalsts tiesību akti, var tikt izlaistas šīs dalībvalsts izdotajās vadītāju apliecībās;

ceturtajā lappusē lietojamie kodi ir sekojoši:

- kodi 1-99: saskaņotie Kopienas kodi,
- kodi 100 un lielāki: valsts kodi, kas derīgi tikai transportlīdzekļa vadīšanai tās valsts teritorijā, kas izdevusi vadītāja apliecību.

Pirmās vadītāja apliecības izdošanas datums katrai kategorijai ir jāpārnes 3. lappusē turpmākas vadītāja apliecības apmaiņas vai aizstāšanas gadījumā;

piektajā lappusē var būt tāda informācija kā:

- laikposmi, kad vadītāja apliecības darbība ir bijusi apturēta,
- nopietni pārkāpumi, kas izdarīti parastās dzīvesvietas valsts teritorijā un kas ņemti vērā šajā valstī pastāvošajā transportlīdzekļu vadītāju uzraudzības procedūrā;

sestajā lappusē ir:

- derīguma apstiprinājumi, kas ir ierobežoti ar tās valsts teritoriju, kura tos izdevusi, balstoties uz ekvivalenci, vai tādām transportlīdzekļu kategorijām, ko neaptver šī direktīva (ieskaitot izdošanas datumus un derīguma termiņus),
- vieta, kas atstāta apliecības turētāja parastās dzīvesvietas maiņu ierakstīšanai (neobligāti).

3. Ieraksti visās lappusēs, izņemot pirmo, ir vadītāja apliecību izdevušās dalībvalsts valodā(-s).

Ja dalībvalsts vēlas šos ierakstus izdarīt valsts valodā, kas nav viena no sekojošām valodām: dāņu, holandiešu, angļu, franču, vācu, grieķu, itāļu, portugāļu, spāņu, tad tā izstrādā vadītāja apliecības divvalodu variantu, izmantojot vienu no iepriekšminētajām valodām, neskarot citus šī pielikuma noteikumus.

4. Ja dalībvalstī izdota vadītāja apliecības turētājs pārceļas uz parasto dzīvesvietu citā dalībvalstī, pēdējā var uzrādīt:

- dzīvesvietas maiņu(-as) 6. lappusē,
- administratīviem mērķiem svarīgu informāciju, tādu kā tās teritorijā izdarīti nopietni pārkāpumi, 5. lappusē,

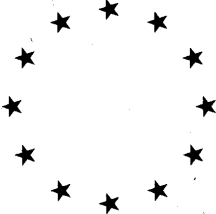
pie noteikuma, ka tā šī veida informāciju ievada arī vadītāju apliecībās, ko tā izdod, un ka šim mērķim apliecībā ir pieejama vieta.

Kā izņēmums šī pielikuma 2. punktam, Apvienotajā Karalistē izdotajās vadītāju apliecībās netiek prasīta turētāja fotogrāfija maksimāli desmit gadu laikā pēc šīs direktīvas pieņemšanas.

KOPIENAS VADĪTĀJU APĻĒCĪBAS PARAUGS

1

MEMBER STATE

DRIVING LICENCE

Permiso de Conducción
Kørekort
Führerschein
Άδεια οδήγησης
Permis de Conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução

EUROPEAN COMMUNITIES

Model

6

CATEGORIES OF VEHICLE FOR WHICH THE
LICENCE IS VALID NATIONALLY

CAT	FROM	UNTIL	INFORMATION	/STAMP

CHANGES IN PLACE OF RESIDENCE

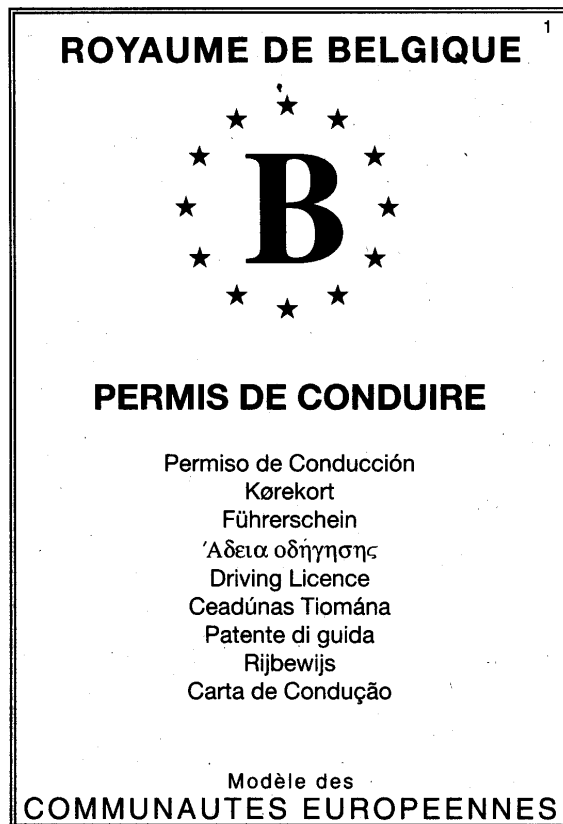
5

106 mm

222 mm

KOPIENAS VADĪTĀJU APLIECĪBAS PARAUGS: BEĻĢIJAS APLIECĪBA

(informācijai)

PIELIKUMS II

I. ZINĀŠANAS UN PRAKTISKĀ BRAUKŠANAS PRASME PAŠGĀJĒJA TRANSPORTLĪDZEKĻA VADĪŠANĀ

Šī pielikuma piemērošanas mērķiem sekojošie noteikumi attiecas kā uz kategorijām, tā uz apakškategorijām, ja vien precīzi formulēta atsauce nenorāda uz pēdējām.

1. **Preambula**

Lai droši vadītu transportlīdzekli, visu transportlīdzekļu vadītājiem jābūt zināšanām un praktiskās braukšanas prasmei, lai spētu:

- apzināties bīstamas satiksmes situācijas un novērtēt to nopietnību,
- pietiekami pārvaldīt savu transportlīdzekli, lai neradītu bīstamas situācijas un lai atbilstoši reaģētu, ja šādas situācijas rastos,
- pakļauties ceļu satiksmes noteikumiem, īpaši tiem, kas domāti, lai novērstu ceļu negadījumus un uzturētu satiksmes plūsmu,
- konstatēt savos transportlīdzekļos jebkurus lielus tehniskus defektus, īpaši tos, kas rada draudus drošībai, un likt tos piemērotā veidā izlabot,
- ņemt vērā visus faktorus, kas ietekmē rīcību, vadot transportlīdzekli (piem., alkohols, nogurums, slikta redze utt.), tā lai pilnā mērā saglabātu drošai braukšanai vajadzīgās spējas,
- palīdzēt nodrošināt visu satiksmes dalībnieku drošību, īpaši vājāko un briesmām visvairāk pakļauto, izrādot citiem pienācīgo cieņu.

2. **Zināšanas**

Transportlīdzekļu vadītājiem jāspēj parādīt zināšanas un skaidru izpratni sekojošos jautājumos:

- 2.1. Modrības un attieksmes pret pārējiem satiksmes dalībniekiem svarīgums;
- 2.2. Mehāniskie aspekti attiecībā uz satiksmes drošību; viņiem jāspēj noteikt parastākos defektus, īpaši stūres, piekares un bremžu sistēmām, riepām, lukturiem un gaismas pagrieziena rādītājiem, atstarotājiem, atpakaļskata spoguļiem, priekšējam stiklam un stiklu tīrītājiem, izplūdes sistēmai un drošības jostām;
- 2.3. Svarīgākie principi attiecībā uz droša atstatuma ievērošanu starp transportlīdzekļiem, bremzēšanas ceļu un sākeri dažādos laika un ceļa apstākļos;
- 2.4. Uztvere, vērtējums un lēmumu pieņemšana, īpaši reakcijas laiks, kā arī pārmaiņas rīcībā, vadot transportlīdzekli alkohola, zāļu un medikamentu, psihiskā stāvokļa un noguruma ietekmē;
- 2.5. Specifiski riska faktori, kas saistīti ar citu satiksmes dalībnieku pieredzes trūkumu, un visneaizsargātākās satiksmes dalībnieku kategorijas, tādas kā bērni, gājēji, riteņbraucēji un cilvēki, kuru kustību spēja ir samazināta;
- 2.6. Risks, kas saistīts ar dažādu veidu transportlīdzekļu kustību un vadīšanu un ar to vadītāju atšķirīgu redzeslauku;
- 2.7. Vadīšanas riska faktori, kas saistīti ar dažādiem ceļu stāvokļiem, īpaši kā tie mainās atkarībā no meteoroloģiskajiem apstākļiem un dienas vai nakts laika;
- 2.8. Dažādu ceļu tipu raksturojums un ar to saistītās tiesību aktos noteiktās prasības;
- 2.9. Transportlīdzekļu drošības aprīkojums un īpaši drošības jostu un bērnu drošības aprīkojuma lietošana;
- 2.10. Noteikumi par transportlīdzekļu lietošanu attiecībā pret vidi (atbilstoša skaņas signālierīču lietošana, mērens degvielas patēriņš, izplūdes gāzu radītā piesārņojuma ierobežošana utt.);

- 2.11. Ceļu satiksmes noteikumi, īpaši attiecībā uz ceļazīmēm, ieskaitot marķējumus, signālus, braukšanas priekšrocības un ātruma ierobežojumus;
- 2.12. Noteikumi par administratīviem dokumentiem, kas nepieciešami transportlīdzekļu lietošanai;
- 2.13. Vispārējie noteikumi, kas nosaka, kā transportlīdzekļa vadītājam jārikojas, ja notiek negadījums (avārijas zīmes uzstādīšana un avārijas signalizācijas ieslēgšana) un pasākumi, kurus viņš, ja tas ir nepieciešams, var veikt, lai palīdzētu ceļu satiksmes negadījumā cietušajiem;
- 2.14. Drošības faktori, kas attiecas uz transportlīdzekli un pārvadājamām personām.

3. Prasme

Zemāk noteiktās normas ir piemērojamas tikai tajā mērā, cik tās ir savienojamas ar transportlīdzekļa raksturlielumiem.

- 3.1 Transportlīdzekļu vadītājiem jāspēj sagatavoties drošai transportlīdzekļa vadīšanai sekojoši:
 - 3.1.1. Pārbaudot riepu, lukturu, atstarotāju, stūres iekārtas, bremžu, gaismas pagriezienu rādītāju un skaņas signālierīces stāvokli;
 - 3.1.2. Attiecīgi noregulējot sēdekli, lai panāktu ērtu sēdus stāvokli;
 - 3.1.3. Noregulējot atpakaļskata spoguļus un drošības jostas;
 - 3.1.4. Pārbaudot, vai durvis ir aizvērtas.
 - 3.2. Transportlīdzekļu vadītājiem jāprot lietot transportlīdzekļa vadības ierīces, t.i.,:
 - stūres ratu,
 - akseleratoru,
 - sajūgu,
 - pārnesumu pārslēgu,
 - rokas bremzi un kājas bremzisekojošos apstākļos:
 - 3.2.1. Iedarbinot motoru un vienmērīgi uzsākot kustību (kalnup un lejup tāpat kā līdzenā vietā);
 - 3.2.2. Paātrinot kustību līdz piemērotam ātrumam, saglabājot taisnu virzienu arī pārslēdzot pārnesumus;
 - 3.2.3. Piemērojot ātrumu, lai krustojumos izdarītu labos vai kreisos pagriezienus, iespējams, šaurās vietās, saglabājot kontroli par transportlīdzekli;
 - 3.2.4. Braucot atpakaļgaitā taisnā virzienā un braucot atpakaļgaitā pa labi vai pa kreisi ap stūri, saglabājot pareizo braukšanas joslu;
 - 3.2.5. Apgrīzot transportlīdzekli pretējā braukšanas virzienā, ieslēdzot priekšgaitas un atpakaļgaitas pārnesumu;
 - 3.2.6. Plūstoši bremzējot, līdz transportlīdzeklis apstājas, ja vajadzīgs, veicot piespiedu apstāšanos;
 - 3.2.7. Novietojot transportlīdzekli stāvvietā un aizbraucot no stāvvietas (paralēli, slīpi vai perpendikulāri) gan priekšgaitā, gan atpakaļgaitā, līdzenā vietā, kalnup un lejup.
 - 3.3. Apstākļos, kas noteikti 3.2. apakšpunktā, transportlīdzekļu vadītājiem jāspēj veikt transportlīdzekļa sekundāro vadību: darbināt priekšējā stikla tīrītājus, priekšējā stikla mazgātājus, aizmugures stikla sildītāju un gaisa kondicionētāju, lukturus utt.
- ### 4. Rīcība
- 4.1. Transportlīdzekļu vadītājiem normālā ceļa situācijā ir jāvar izdarīt visus parastos manevrus pilnīgā drošībā, ievērojot visu nepieciešamo piesardzību:
 - 4.1.1. Vērot (ieskaitot atpakaļskata spoguļu izmantošanu) ceļa līniju, marķējumu, zīmes un potenciālo vai pastāvošo risku;
 - 4.1.2. Sazināties ar citiem satiksmes dalībniekiem, izmantojot atļautos līdzekļus;

- 4.1.3. Piemēroti reaģēt pastāvoša riska situācijās;
- 4.1.4. Pakļauties ceļu satiksmes noteikumiem un policijas, ceļu policijas utt. norādījumiem;
- 4.1.5. Izrādīt pienācīgo cieņu citiem satiksmes dalībniekiem;
- 4.2. Transportlīdzekļu vadītājiem arī ir jābūt vajadzīgajām iemaņām, lai satiksmes situācijās droši varētu:
 - 4.2.1. Aizbraukt no ietves malas vai stāvvietas;
 - 4.2.2. Vadīt transportlīdzekli pareizā novietojumā uz ceļa, piemērojot ātrumu satiksmes apstākļiem un ceļa stāvoklim;
 - 4.2.3. Saglabāt pareizu atstatumu starp transportlīdzekļiem;
 - 4.2.4. Mainīt braukšanas joslas;
 - 4.2.5. Apbraukt stāvvietā esošus vai stāvošus transportlīdzekļus un šķēršļus;
 - 4.2.6. Samainīties ar pretī braucošiem transportlīdzekļiem, ieskaitot braukšanu ierobežotās vietās;
 - 4.2.7. Apdzīt dažādas situācijas;
 - 4.2.8. Piebraukt un šķērsot viena līmeņa krustojumus;
 - 4.2.9. Piebraukt un šķērsot krustojumus;
 - 4.2.10. Krustojumos pagriezties pa labi un pa kreisi vai nobraukt no braucamās daļas;
 - 4.2.11. Veikt nepieciešamos piesardzības soļus, izkāpjot no transportlīdzekļa.
- 5. **Specifiskas prasības A, B, C, D, B + E, C + E un D + E kategorijas transportlīdzekļu vadīšanai**
 - 5.1. *Kategorija A:*

A kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem ir arī jāzina, kā:

 - 5.1.1. Noregulēt aizsargķiveri un pārbaudīt pārējo transportlīdzekļa drošības aprīkojumu;
 - 5.1.2. Noņemt motociklu no atbalsta un pārvietot to bez dzinēja palīdzības, ejot blakus transportlīdzeklim;
 - 5.1.3. Nolikt motociklu stāvvietā uz atbalsta;
 - 5.1.4. Apgriezties braukšanai pretējā virzienā;
 - 5.1.5. Noturēt transportlīdzekli līdzsvarā pie dažādiem ātrumiem, ieskaitot nelielus ātrumus, un dažādās vadīšanas situācijās, arī vedot pasažieri;
 - 5.1.6. Noliekties uz sāniem pagriezienā;
 - 5.2. *Kategorijas C, D, C + E un D + E:*

Šo kategoriju transportlīdzekļu vadītājiem ir jāparāda arī zināšanas un skaidra izpratne zemāk minētajās jomās:

 - 5.2.1. Vadītāja un citu lietotāju redzes lauka sašaurinājums, ko rada viņu transportlīdzekļu raksturlielumi;
 - 5.2.2. Vēja ietekme uz transportlīdzekļa kustību;
 - 5.2.3. Noteikumi par transportlīdzekļa svaru un gabarītiem;
 - 5.2.4. Noteikumi par transportlīdzekļa vadīšanas laikiem, atpūtas posmiem un tahogrāfa lietošanu;
 - 5.2.5. Bremzēšanas sistēmu un ātruma regulatoru darbības principi;

- 5.2.6. Piesardzības soļi, kas jāievēro apdzienot, bīstamības dēļ, ko rada izšļakstītā ūdens un dubļu šaltis;
- 5.2.7. Ceļu kartes lasīšana.
- Bez tam viņiem ir jāvar:
- 5.2.8. Pārbaudīt bremsēšanas un stūres sistēmas ar pastiprinātājiem;
- 5.2.9. Izmantot dažādas bremsēšanas sistēmas;
- 5.2.10. Izmantot citas ātruma samazināšanas sistēmas, nevis bremzes;
- 5.2.11. Pagriezienos pielāgot braukšanas trajektoriju, ņemot vērā transportlīdzekļa garumu un ārpus transportlīdzekļa gabarītiem izvirzītu kravu vai detaļas.
- 5.3. *Kategorijas B, B + E, C, C + E, D + E:*
- Šo kategoriju transportlīdzekļu vadītājiem ir:
- 5.3.1. Jāzina drošības faktori, kas attiecas uz transportlīdzekļa piekraušanu.
- 5.4. *Kategorijas B + E, C + E, D + E:*
- Šo kategoriju transportlīdzekļu vadītājiem ir jāvar:
- 5.4.1. Pievienot un atvienot vilcēja piekabi vai puspiekabi.
- 5.5. *Kategorija D:*
- Šo kategoriju transportlīdzekļu vadītājiem ir jāparāda zināšanas par:
- 5.5.1. Noteikumiem, kas attiecas uz cilvēku pārvadāšanu;
- 5.5.2. To, kā rīkoties, ja notiek negadījums;
- 5.5.3. Viņiem arī ir jāvar veikt īpašus transportlīdzekļa drošības pasākumus.
6. **Transportlīdzekļa lietošana**

Transportlīdzekļu vadītājiem jāspēj vadīt savus transportlīdzekļus pa dažādu veidu ceļiem gan pilsētās, gan atklātos apvidos, dažādos apstākļos (meteoroloģiskos, apgaismojuma, satiksmes blīvuma utt.).

II. MINIMĀLĀS PRASĪBAS VADĪTĀJA PRASMES PĀRBAUDĒM

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļu vadītāja apliecību pretendentiem ir zināšanas un iemaņas un ka viņi rīkojas, kā ir nepieciešams mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanai. Šī mērķa sasniegšanai ieviestajām pārbaudēm ir jā sastāv no:

- teorētisko zināšanu pārbaudes,
- praktiskās braukšanas prasmes un izturēšanās pārbaudes.

Apstākļi, kādos veic šīs pārbaudes, ir izklāstīti zemāk.

7. **Teorētisko zināšanu pārbaude**

7.1. *Forma*

Izvēlēta forma ir tāda, lai pārliecinātos, ka pretendents ir nepieciešamās zināšanas jautājumos, kas uzskaitīti šī pielikuma 2. un 5. punktā.

Jebkurš pretendents uz vienas kategorijas vadītāja apliecību, ja viņš jau ir citas kategorijas vadītāja apliecības turētājs, var tikt atbrīvots no šī pielikuma 7. punkta vispārējiem noteikumiem.

- 7.2. *Uz visām transportlīdzekļu kategorijām attiecošās pārbaudes saturs*
- Zemāk uzskaitītajos punktos atsaucies dotas uz šī pielikuma 2. punktu.
- 7.2.1. Jautājumi ir jāuzdod par katru no zemāk uzskaitītajiem punktiem, jautājumu saturs tiek atstāts katras dalībvalsts brīvā rīcībā.
- 7.2.1.1. Ceļu satiksmes noteikumi
- punkts 2.11.
- 7.2.1.2. Transportlīdzekļa vadītājs
- punkti 2.1. un 2.4.
- 7.2.1.3. Ceļš
- punkti 2.3., 2.7. un 2.8.
- 7.2.1.4. Pārējie satiksmes dalībnieki
- punkti 2.5. un 2.6.
- 7.2.1.5. Vispārīgi noteikumi un citi jautājumi
- punkti 2.12., 2.13. un 2.14.
- 7.2.2. Šī pielikuma 7.2.1. punktā paredzētā pārbaude tiek papildināta ar izlases veida pārbaudi par vienu no sekojošiem punktiem: 2.2., 2.9. un 2.10., kas attiecas uz transportlīdzekli.
- 7.3. *Specifiski noteikumi attiecībā uz C, D, C + E un D + E kategoriju:*
- punktā 7.2. paredzētā pārbaude pretendentiem uz C, D, C + E un D + E kategorijas transportlīdzekļu vadītāju apliecībām ir jāpapildina:
- 7.3.1. Ar obligātu pārbaudi atbilstoši šī pielikuma 5. punkta sekojošiem apakšpunktiem.
- 7.3.1.1. Kategorijas C, D, C + E un D + E
- Punkts (izņemot C1, C1 + E, D1 un D1 + E kategoriju), 5.2.4. punkts (izņemot tahogrāfa lietošanu, kas apskatīta punktā 9.3.1.) un 5.2.5. punkts (izņemot C1, C1 + E, D1 un D1 + E kategoriju),
- 7.3.1.2. Kategorija D
- punkti 5.5.1. un 5.5.2.,
- 7.3.2. Ar izlases veida pārbaudi par vienu no sekojošiem punktiem: 5.2.1., 5.2.2. un 5.2.6.
8. **Praktiskās braukšanas prasmes pārbaudes**
- 8.1. *Transportlīdzeklis un tā aprīkojums*
- 8.1.1. Transportlīdzekļa ar mehānisko ātrumkārbu vadīšanai praktiskās braukšanas prasmes pārbaude ir jāizdara transportlīdzeklī ar mehānisko ātrumkārbu.
- Ja pretendents praktiskās braukšanas pārbaudi kārtot transportlīdzekli, kuram ir automātiskā ātrumkārbā, tas tiek iereģistrēts jebkurā vadītāja apliecībā, kas izdota uz šādas pārbaudes pamata. Vadītāja apliecības ar šādu norādi ir lietojamas vienīgi vadot transportlīdzekļus ar automātisko ātrumkārbu.
- “Transportlīdzeklis ar automātisko ātrumkārbu” nozīmē transportlīdzekli, kurā pārnesuma attiecību starp dzinēju un riteņiem var mainīt, lietojot tikai akceleratoru vai bremzes.

- 8.1.2. Praktiskās braukšanas pārbaudēs izmantojamie transportlīdzekļi atbilst zemāk dotajiem minimālajiem kritērijiem. Dalībvalstis var noteikt stingrākus kritērijus un pievienot citus.

Kategorija A:

- pakāpeniska pieejamība (pirmais teikums 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā; motocikli bez blakusvāģa ar motora tilpumu virs 120 cm³, kas var attīstīt ātrumu vismaz 100 km/h;
- tieša pieejamība (otrais teikums 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā; motocikli bez blakusvāģa ar motora jaudu vismaz 35 kW;

Kategorija B:

kategorijas B četrriteņu transportlīdzekļi, kas var attīstīt ātrumu vismaz 100 km/h;

Kategorija B + E:

apvienojums, kas izveidots no B kategorijas pārbaužu transportlīdzekļa un piekabes ar maksimālo atļauto masu vismaz 1 000 kilogramu un var attīstīt ātrumu vismaz 100 km/h, kas neatbilst B kategorijai;

Kategorija C:

kategorijas C transportlīdzekļi ar maksimālo atļauto masu vismaz 10 000 kilogramu un garumu vismaz 7 m, kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Kategorija C + E:

transportlīdzekļi ar piekabi un ar maksimālo atļauto masu vismaz 18 000 kilogramu un garumu vismaz 12 m, kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h; vai arī no C kategorijas pārbaužu transportlīdzekļa un no vismaz 4 metrus garas piekabes izveidoti apvienojumi ar maksimālo atļauto masu vismaz 18 000 kilogramu un garumu vismaz 12 metru, kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Kategorija D:

kategorijas D transportlīdzekļi, kas ir ne mazāk kā 9 metrus gari un kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Kategorija D + E:

apvienojums, kas izveidots no D kategorijas pārbaužu transportlīdzekļa un piekabes ar maksimālo atļauto masu vismaz 1 250 kilogramu un kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h.

Neobligātas apakškategorijas

Apakškategorija A1:

motocikls bez blakusvāģa ar motora tilpumu vismaz 75 cm³

Apakškategorija B1:

tricikli un kvadricikli ar motoru, kas var attīstīt ātrumu vismaz 60 km/h;

Apakškategorija C1:

apakškategorijas C1 transportlīdzekļi ar maksimālo atļauto masu vismaz 4 000 kilogramu un kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Apakškategorija C1 + E:

apvienojumi, kas izveidoti no C1 kategorijas pārbaužu transportlīdzekļa un piekabes ar maksimālo atļauto masu vismaz 2 000 kilogramu un vismaz 8 metrus gari, kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Apakškategorija D1:

apakškategorijas D1 transportlīdzekļi, kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

Apakškatēgorija D1 + E:

apvienojumi, kas izveidoti no D1 kategorijas pārbaužu transportlīdzekļa un piekabes ar maksimālo atļauto masu vismaz 1 250 kilogramu un kas var attīstīt ātrumu vismaz 80 km/h;

8.2. *Pārbaudāmā praktiskās braukšanas prasme.*

Zemāk izklāstītie noteikumi ir piemērojami tikai tad, ja tie ir savienojami ar transportlīdzekļa raksturlielumiem.

8.2.1. *Transportlīdzekļa sagatavošana*

Pretendentiem ir jāparāda, ka viņi spēj sagatavoties drošai braukšanai, apmierinot sekojošās prasības (atsauces dotas uz šī pielikuma 3.1. punktu). Punkti 3.1.2., 3.1.3. (punkts par drošības jostām piemērojams tikai tad, ja tiesību akti prasa drošības jostu lietošanu) un 3.1.4.

8.2.2. *Transportlīdzekļa tehniskā vadītprasme*

Pretendentiem jāparāda, ka viņi spēj lietot transportlīdzekļa kontroles ierīces, apmierinoši veicot sekojošos manevrus (atsauces dotas uz šī pielikuma 3.2. punktu);

Punkti 3.2.1 (braukšanas uzsākšana līdzēnā vietā un, ja iespējams, kalnup), 3.2.2., 3.2.3. un 3.2.6. (izņemot piespiedu apstāšanos, kas aplūkota 10.1.1. punktā).

Tiek pārbaudīti izvēlēti manevri, uz ko dotas atsauces punktos 3.2.4., 3.2.5. un 3.2.7. (no trim punktiem vismaz divi manevri, ieskaitot vienu atpakaļgaitā). Manevri, kas norādīti punktā 3.2.5., ir jāpārbauda transportlīdzekļu C, D, B + E, C + E un D + E kategorijai. Vadītāja apliecības pretendentiem ir jābrauc atpakaļgaitā pa likni, kuras līnijas forma tiek noteikta pēc dalībvalstu ieskatiem.

8.2.3. *Rīcība satiksmes plūsmā*

Pretendentiem normālās satiksmes situācijās, pilnīgā drošībā un ievērojot visu nepieciešamo piesardzību ir jāizpilda visi šādi manevri, uz ko dotas atsauces šī pielikuma 4. punktā: 4.1.1., 4.1.2., 4.1.3., 4.1.4., 4.1.5., 4.2.1., 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 4.2.5., 4.2.9. un 4.2.10. punkts, bez tam manevri, kas minēti 4.2.6., 4.2.7. un 4.2.8. punktā, ja pastāv tāda iespēja.

8.3. *Īpaši noteikumi attiecībā uz A, C, D, C + E un D + E kategoriju*

Papildus augstāk minētajiem manevriem pretendentiem uz A, D, C + E un D + E kategorijas vadītāju apliecībām ir jāizpilda sekojošie manevri (atsauces dotas uz šī pielikuma 5. punktu);

8.3.1. *Kategorija A:*

Pielikuma 5.1.2. punkts (motocikla noņemšana no atbalsta un iespējama tā pārvietošana, nedarbinot motoru, ejot motociklam blakus), 5.1.3. punkts un 5.1.6. punkts. Ja tiesību akti prasa valkāt aizsargķiveri, tiek pārbaudīts aizsargķiveres noregulējums. Tiek pārbaudīta izlase no punktā 5.1.1. uzskaitītajiem testiem. Līdzsvara noturēšanas prasme jāpārbauda pie dažādiem ātrumiem, ieskaitot mazus ātrumus, un dažādās situācijās, izņemot pasažiera pārvadāšanu, kas ir aplūkots 9.1.2.1. punktā.

8.3.2. *Kategorijas C, D, C + E un D + E:*

Pielikuma 5.2.8., 5.2.9. (izņemot C1 un D1 kategoriju), 5.2.10. (izņemot C1 un D1 kategoriju) un 5.2.11. punkts (izņemot C1 un D1 kategoriju).

8.3.3. *Kategorija D:*

Pielikuma 5.5.3. punkts.

9. **Teorētisko zināšanu pārbaude vai praktiskās braukšanas prasmes pārbaude**

9.1. Pretendenta iemaņas un rīcība zemāk uzskaitītajās jomās ir jāpārbauda vai nu teorētisko zināšanu pārbaudē vai praktiskās braukšanas prasmes pārbaudē pēc dalībvalstu ieskatiem.

9.1.1. *Visas kategorijas*

9.1.1.1. Riepu, lukturu, atstarotāju, stūres, bremžu, pagriezienu rādītāju un skaņas signālierīces stāvokļa izlases veida pārbaudes.

- 9.1.1.2. Piesardzības pasākumi, izkāpjot no transportlīdzekļa;
- 9.1.2. Kategorija A:
 - 9.1.2.1. Līdzsvara noturēšana, vedot pasažieri;
- 9.1.3. Kategorijas C, D, D + E un D + E:
 - 9.1.3.1. Tahogrāfa lietošana;
- 9.1.4. Kategorija C + E:
 - 9.1.4.1. Piekabes vai puspiekabes pievienošana vilcējam un atvienošana no tā;
 - 9.1.4.2. Drošības faktori, kas attiecas uz transportlīdzekļa piekraušanu.
- 10. **Neobligātās praktiskās braukšanas prasmes pārbaudes**

Zemāk uzskaitītie pretendenta praktiskās braukšanas prasmes aspekti var tikt pārbaudīti arī praktiskās braukšanas prasmes pārbaudes gaitā.

 - 10.1. *Visas kategorijas:*
 - 10.1.1. piespiedu apstāšanās.
 - 10.2. *Kategorija A:*
 - 10.2.1. Apgriešanās braukšanai pretējā virzienā.
 - 10.3. Ceļu kartes lasīšanas prasme var tikt pārbaudīta vai nu teorētisko zināšanu pārbaudē, vai praktiskās braukšanas prasmes pārbaudē (izņemot C1, C1 + E, D1 un D1 + E kategorijas gadījumus).
- 11. **Praktiskās braukšanas prasmes novērtējums**

Katrā no augstāk minētajām transportlīdzekļa vadīšanas situācijām novērtējumam ir jāatspoguļo viegluma pakāpe, ar kādu pretendents pārvalda transportlīdzekļa kontrolierīces, un viņa parādītā spēja vadīt transportlīdzekli satiksmes plūsmā pilnīgā drošībā. Eksaminētājam jājūtas drošībā visā pārbaudes laikā. Vadīšanas kļūdas vai draudus izraisīta rīcība, kas tieši apdraud pārbaudes transportlīdzekļa, tā pasažieru vai citu satiksmes dalībnieku drošību, ir jānodrošina ar pārbaudes nenokārtošanu, neatkarīgi no tā, vai eksaminētājam vai pavadītajai personai ir jāiejaucas. Tomēr eksaminētājs brīvi izlemj, vai praktiskās braukšanas prasmes pārbaude ir jāpabeidz.

Vadīšanas prasmes eksaminētājiem ir jābūt apmācītiem pareizi novērtēt pretendenta spēju droši vadīt transportlīdzekli. Vadīšanas prasmes eksaminētāju darbs ir jāuzrauga un jākontrolē dalībvalsts pilnvarotai organizācijai, lai nodrošinātu pareizu un konsekventu kļūdu novērtējumu atbilstoši šajā pielikumā noteiktajiem standartiem.
- 12. **Pārbaudes ilgums**

Pārbaudes ilgumam un nobrauktajam attālumam jābūt pietiekoši lieliem, lai novērtētu praktiskās braukšanas prasmi, kas izklāstīts 8. un 9. punktā. Nekādā gadījumā laiks, kas pavadīts vadot transportlīdzekli pa ceļu, nedrīkst būt mazāks par 25 minūtēm kategorijām A, B un B + E un mazāks par 45 minūtēm citām kategorijām.
- 13. **Pārbaudes vieta**

Pārbaudes daļu, kurā novērtē pretendenta tehnisko vadītprasmi, var noturēt īpašā pārbaužu laukumā. Kur iespējams, pārbaudes daļu, kurā novērtē braukšanas prasmi transporta plūsmā, ir jānotur uz ceļiem ārpus apbūvētām vietām, uz ātrgaitas maģistrālēm un automaģistrālēm, kā arī pilsētas ielās, kurās ir pārstāvētas dažādu veidu grūtības, ar kurām, sagaidāms, sastapsies transportlīdzekļu vadītāji. Tāpat ir vēlams, lai pārbaude notiktu dažādos satiksmes blīvuma apstākļos.
- 14. Praktiskās braukšanas prasmes pārbaudēm izmantojamie transportlīdzekļi, kas sākti ekspluatēt pirms 1991. gada 31. jūlija, pēc šī datuma var tikt izmantoti tikai uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, ja tie neatbilst kritērijiem, kas šādiem transportlīdzekļiem ir noteikti šī pielikuma 8.1.2. punktā.

PIELIKUMS III

MINIMĀLIE FIZISKĀS UN GARĪGĀS PIEMĒROTĪBAS STANDARTI MEHĀNISKĀ TRANSPORTLĪDZEKĻA VADĪŠANAI

DEFINĪCIJAS

1. Šī pielikuma mērķiem transportlīdzekļu vadītājus iedala divās grupās:
 - 1.1. *Pirmā grupa:*

A, B un B + E kategorijas, kā arī A1 un B1 apakškategorijas transportlīdzekļu vadītāji;
 - 1.2. *Otrā grupa:*

C, C + E, D, D + E kategorijas, kā arī C1, C1 + E, D1 un D1 + E apakškategorijas transportlīdzekļu vadītāji.
 - 1.3. Valsts tiesību akti var paredzēt, ka tās normas, kas šajā pielikumā noteiktas otrās grupas vadītājiem, ir piemērojamas B kategorijas transportlīdzekļu vadītājiem, kas savu transportlīdzekļa vadītāja apliecību izmanto profesionāliem mērķiem (taksometri, ātrā medicīniskā palīdzība utt.).
2. Līdzīgi, pirmās transportlīdzekļa vadītāja apliecības pretendenti vai pretendenti uz vadītāja apliecības atjaunošanu tiek klasificēti tajā grupā, kurai viņi būs piederīgi, kad apliecība tiks izdota vai atjaunota.

MEDICĪNISKĀS PĀRBAUDES

3. *Pirmā grupa:*

pretendentiem ir jāiziet medicīniskā pārbaude, ja pēc nepieciešamo formalitāšu pabeigšanas vai pārbaužu laikā, kas viņiem ir jāiztur pirms vadītāja apliecības saņemšanas, kļūst redzams, ka viņiem ir viena vai vairākas medicīniskas invaliditātes, kas minētas šajā pielikumā.
4. *Otrā grupa:*

pretendenti iziet medicīnisko pārbaudi, pirms viņiem pirmoreiz izsniedz transportlīdzekļa vadītāja apliecību un pēc tam vadītājiem šādas pārbaudes ir jāiziet periodiski, kā to var paredzēt valsts tiesību akti.
5. Dalībvalstu noteiktie standarti par transportlīdzekļu vadītāju apliecību izdošanu un sekojošu atjaunošanu var būt stingrāki, nekā šajā pielikumā noteiktie.

REDZE

6. Visi vadītāju apliecību pretendenti iziet attiecīgu pārbaudi, lai nodrošinātu, ka viņiem ir mehānisko transportlīdzekļu vadīšanai atbilstošs redzes asums. Ja ir iemesls šaubām, ka pretendenta redze ir atbilstoša, viņš ir jāpārbauda kompetentai medicīnas iestādei. Šajā pārbaudē īpaši jāpievērš vērība sekojošiem jautājumiem: redzes asumam, redzes laukam, redzei krāslā un progresējošām acu slimībām.

Šī pielikuma mērķiem kontaktlēcas neuzskata par koriģējošām lēcām.

Pirmā grupa:

- 6.1. Pretendentiem uz transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai uz šādas apliecības atjaunošanu ir jābūt binokulārās redzes asumam, vajadzības gadījumā lietojot koriģējošās lēcas, vismaz 0,5, skatoties ar abām acīm kopā. Transportlīdzekļa vadītāja apliecības neizdod vai neatjauno, ja medicīniskās pārbaudes laikā ir izrādīties, ka horizontālais redzeslauks ir mazāks par 120° (izņemot īpašus gadījumus, ko pienācīgi attaisno labvēlīgs medicīnisks atziņums un pozitīva praktiskā pārbaude), vai ja cilvēks, uz ko tas attiecas, cieš no cita acu veselības stāvokļa, kas apdraud drošu braukšanu. Ja ir konstatēta progresējoša acu slimība vai par tādu ir paziņots, transportlīdzekļu vadītāju apliecības var izdot vai atjaunot, ja pretendents ir izgājis kārtējo kompetentas medicīnas iestādes pārbaudi.

- 6.2. Pretendentiem uz transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai uz tās atjaunošanu, kuriem ir pilnīgs vienas acs funkcionāls redzes zudums vai kuri lieto tikai vienu aci (piem., diplopijas gadījumā), redzes asumam ir jābūt vismaz 0,6 ar koriģējošām lēcām, ja nepieciešams. Kompetentai medicīnas iestādei ir jāapstiprina, ka šis monokulārās redzes stāvoklis ir pastāvējis pietiekami ilgi, lai būtu notikusi pielāgošanās un ka šis acs redzeslauks ir normāls.

Otrā grupa:

- 6.3. Pretendentiem uz transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai uz tās atjaunošanu ir jābūt redzes asumam: labāk redzošajai acij vismaz 0,8 un sliktāk redzošajai acij vismaz 0,5 ar koriģējošām lēcām, ja tas nepieciešams. Ja liekumu 0,8 un 0,5 sasniegšanai tiek lietotas koriģējošās lēcas, tad nekoriģētajam redzes asumam katrai acij ir jābūt vismaz 0,05, jeb citādi – minimālais redzes asums (0,8 un 0,5) ir jāpanāk koriģējot ar brillēm, kuru stiprums nepārsniedz plus vai mīnus četras dioptrijas vai ar kontaktlēcām (nekoriģētā redze = 0,05). Korekcijai jābūt viegli panesamai. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizsniedz un neatjauno vadītājiem vai pretendentiem, kuriem nav normāls binokulārais redzeslauks vai kuri slimo ar diplopiju.

DZIRDE

7. Otrās grupas transportlīdzekļu vadītājiem vai pretendentiem transportlīdzekļu vadītāju apliecības var izdot vai atjaunot, pamatojoties uz kompetentu medicīnas iestāžu atzinumu; īpašu vērību medicīniskajās pārbaudēs jāpiegriež kompensācijas spējai.

CILVĒKI AR KUSTĪBU TRAUCĒJUMIEM

8. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizsniedz un neatjauno pretendentiem vai vadītājiem, kam ir balsta un kustību sistēmas slimības vai šīs sistēmas nenormālības, kas mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanu padara bīstamu.

Pirmā grupa:

- 8.1. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības, kas pakļautas zināmiem ierobežojumiem, ja nepieciešams, var izdot pretendentiem vai vadītājiem ar fiziskiem trūkumiem pēc kompetentas medicīnas iestādes izdota atzinuma. Šim atzinumam jābalstās uz attiecīgās slimības vai nenormālības novērtējumu un, ja nepieciešams, uz praktisku pārbaudi. Atzinumā arī jānorāda, kāda veida modifikācijas ir nepieciešamas transportlīdzeklim un vai vadītājam jābūt apgādātam ar kādu ortopēdisku ierīci, ciktāl praktiskās braukšanas pārbaude rāda, ka ar tādu ierīci transportlīdzekļa vadīšana nebūtu bīstama.
- 8.2. Transportlīdzekļa vadītāja apliecību jebkuram pretendentam, kurš slimo ar progresējošu slimību, var izdot vai atjaunot ar noteikumu, ka šis invalīds tiek regulāri apskatīts, lai pārbaudītu, ka viņš vēl ir spējīgs pilnīgi droši vadīt transportlīdzekli.

Ja invaliditāte ir nemainīga, transportlīdzekļu vadītāja atļaujas var izdot vai atjaunot bez pretendenta regulāras medicīniskās pārbaudes.

Otrā grupa:

- 8.3. Kompetenta medicīnas iestāde sniedz pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, ko ietver šīs grupas definīcija.

SIRDS UN ASINSVADU SLIMĪBAS

9. Ikviens slimība, kas var pretendentu uz pirmo transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai vadītāju, kas pretendē uz apliecības atjaunošanu, pakļaut pēkšņam sirds un asinsvadu sistēmas akūtam stāvoklim, tādām, kas izraisa pēkšņu smadzeņu funkciju pasliktināšanos, ir bīstama ceļu drošībai.

Pirmā grupa:

- 9.1. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizdod un neatjauno pretendentiem vai vadītājiem, kuriem ir nopietna sirds aritmija.

- 9.2. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības var izdot cilvēkiem ar elektrokardioimulatoriem, ievērojot pilnvarotas medicīnas iestādes atzinumu un regulāras medicīniskās pārbaudes.
- 9.3. Jautājums par transportlīdzekļa vadītāja apliecību izdošanu vai atjaunošanu pretendentiem vai vadītājiem, kas slimo ar normai neatbilstošu artēriālo asinsspiedienu, tiek novērtēts saistībā ar citiem medicīniskās pārbaudes rezultātiem, iespējamām ar to saistītām komplikācijām un apdraudējumu, ko tās var radīt satiksmes drošībai.
- 9.4. Vispārējā gadījumā transportlīdzekļa vadītāja apliecība netiek izdota vai atjaunota pretendentiem vai vadītājiem, kuri slimo ar miera stenokardiju vai emocionālās spriedzes izsauktu stenokardiju. Transportlīdzekļa vadītāja apliecības izdošana vai atjaunošana pretendentiem vai vadītājiem, kas pārcietuši miokarda infarktu, ir atkarīga no apstiprināta medicīniskā atzinuma un, ja nepieciešams, regulārām medicīniskām pārbaudēm.

Otrā grupa:

- 9.5. Kompetenta medicīnas iestāde dod pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, kurus ietver šīs grupas definīcija.

CUKURA DIABĒTS

10. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības var tikt izdotas vai atjaunotas pretendentiem vai vadītājiem, kas slimo ar cukura diabētu, atkarībā no apstiprināta medicīniskā atzinuma un regulārām medicīniskām pārbaudēm atbilstoši katram gadījumam.

Otrā grupa:

- 10.1. Tikai ļoti īpašos izņēmuma gadījumos transportlīdzekļu vadītāju apliecības var tikt izdotas vai atjaunotas šīs grupas pretendentiem vai vadītājiem, kas slimo ar cukura diabētu un kam nepieciešama insulīna terapija, un tādā gadījumā vienīgi tad, ja ir pienācīgi pamatots apstiprināts medicīniskais atzinums un ievērojot regulāras medicīniskās pārbaudes.

NEIROLOĢISKĀS SLIMĪBAS

11. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizdod un neatjauno pretendentiem vai vadītājiem, kas slimo ar nopietnām neiroloģiskām slimībām, izņemot gadījumu, kad pieteikumu atbalsta apstiprināts medicīniskais atzinums.

Neiroloģiski traucējumi, kas saistīti ar slimībām vai ķirurģisku iejaukšanos un kas ietekmē centrālo vai perifērisko nervu sistēmu, novedot pie sajūtu vai kustību nepietiekamības un ietekmējot līdzsvara sajūtu un koordināciju, atbilstoši ir jāņem vērā attiecībā uz to funkcionālo ietekmi un progresēšanas risku. Tādos gadījumos, ja pastāv pasliktināšanās risks, vadītāja apliecības izdošana vai atjaunošana var būt atkarīga no periodiska novērtējuma.

12. Epilepsijas lēkmes vai citi pēkšņi apziņas stāvokļa traucējumi ir nopietns satiksmes drošības apdraudējums, ja tie rodas cilvēkam, kas vada pašgājēju transportlīdzekli.

Pirmā grupa:

- 12.1. Vadītāja apliecību var izdot vai atjaunot, pamatojoties uz kompetentas medicīnas iestādes veiktu apskati un regulārām medicīniskām pārbaudēm. Medicīnas iestāde pieņem lēmumu, pamatojoties uz epilepsijas vai citu apziņas traucējumu stāvokli, slimības klīnisko formu un gaitu (piemēram, pēdējos divos gados nav bijušas lēkmes), saņemto ārstēšanu un tās rezultātiem.

Otrā grupa:

- 12.2. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizdod un neatjauno pretendentiem vai vadītājiem, kuri slimo vai ir disponēti slimot ar epilepsijas lēkmēm vai citiem pēkšņiem apziņas stāvokļa traucējumiem.

GARĪGĀS DARBĪBAS TRAUCĒJUMI

Pirmā grupa:

13.1. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības neizdod un neatjauno pretendentiem vai vadītājiem, kuri slimo ar:

- nopietniem garīgās darbības traucējumiem, iedzimtiem vai iegūtiem slimības, traumas vai neiroķirurģiskas operācijas dēļ,
- nopietnu garīgo atpalcību,
- nopietnām rīcības problēmām novecošanās dēļ; vai ar personības defektiem, kas nopietni pasliktina spriestspēju, rīcību vai piemērošanās spējas,

ja vien pieteikumu neatbalsta apstiprināts medicīniskais atzinums un, ja ir nepieciešams, ievērojot regulāras medicīniskās pārbaudes.

Otrā grupa:

13.2. Kompetenta medicīnas iestāde dod pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, kurus ietver šīs grupas definīcija.

ALKOHOLS

14. Alkohola lietošana ir ievērojams apdraudējums satiksmes drošībai. Ņemot vērā problēmas mērogus, profesionāliem mediķiem ir jābūt ļoti modriem.

Pirmā grupa:

14.1. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības netiek izdotas vai atjaunotas pretendentiem vai vadītājiem, kas ir alkohola atkarībā vai nespēj atteikties no alkohola, vadot transportlīdzekli.

Pretendentiem vai vadītājiem, kas agrāk ir bijuši alkohola atkarībā, var izdot vai atjaunot transportlīdzekļu vadītāju apliecības pēc pārbaudīta atturības perioda un atkarībā no apstiprināta medicīniskā atzinuma un regulārām medicīniskām pārbaudēm.

Otrā grupa:

14.2. Kompetenta medicīnas iestāde dod pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, kurus ietver šīs grupas definīcija.

ZĀLES UN MEDIKAMENTI

15. *Pārmērīga lietošana:*

Neatkarīgi no tā, kādas kategorijas vadītāja apliecība tiek prasīta, transportlīdzekļu vadītāju apliecības netiek izdotas vai atjaunotas pretendentiem vai vadītājiem, kas ir atkarībā no psihotropām vielām vai kas nav atkarībā no šādām vielām, bet regulāri tās pārmērīgi lieto.

Regulāra lietošana:*Pirmā grupa:*

15.1. Transportlīdzekļu vadītāju atļaujas netiek izdotas vai atjaunotas pretendentiem vai vadītājiem, kas vienalga kādā formā regulāri lieto psihotropas vielas, kas var traucēt spēju droši vadīt transportlīdzekli, ja ieņemtie daudzumi ir tādi, kam var būt negatīvs iespaids uz transportlīdzekļa vadīšanu. Tas attiecas uz visiem citiem medikamentiem vai to kombinācijām, kas ietekmē spēju vadīt transportlīdzekli.

Otrā grupa:

- 15.2. Kompetenta medicīnas iestāde dod pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, kurus ietver šīs grupas definīcijas.

NIERU SLIMĪBAS

Pirmā grupa:

- 16.1. Vadītāja apliecības var izdot vai atjaunot pretendentiem un vadītājiem, kas slimo ar smagu nieru mazspēju, atkarībā no apstiprināta medicīniskā atzinuma un regulārām medicīniskām pārbaudēm.

Otrā grupa:

- 16.2. Transportlīdzekļu vadītāju apliecības nevar tikt izdotas vai atjaunotas pretendentiem vai vadītājiem, kas slimo ar smagu un neatgriezenisku nieru mazspēju, neskaitot izņēmuma gadījumus, kad ir pienācīgi pamatots apstiprināts medicīniskais atzinums un ievērojot regulāras medicīniskās pārbaudes.

DAŽĀDI NOTEIKUMI

Pirmā grupa:

- 17.1. Ievērojot apstiprinātu medicīnisko atzinumu un, ja nepieciešams, regulāras medicīniskās pārbaudes, transportlīdzekļu vadītāju apliecības var izdot pretendentiem vai vadītājiem, kam ir bijusi izdarīta orgānu transplantācija vai mākslīgā implantācija, kas ietekmē spēju vadīt transportlīdzekli.

Otrā grupa:

- 17.2. Kompetenta medicīnas iestāde dod pienācīgus apsvērumus par papildu risku un bīstamību, kas saistīta ar transportlīdzekļu vadīšanu, kurus ietver šīs grupas definīcijas.
18. Kā vispārējs noteikums, ja pretendenti vai vadītāji slimo ar jebkuru slimību, kas nav minēta iepriekšējā punktā, bet var būt saistīta ar vai būt par cēloni funkcionālai mazspējai, kas ietekmē drošību pie stūres, tad transportlīdzekļu vadītāju apliecības netiek izdotas vai atjaunotas, ja vien pieteikumu neatbalsta apstiprināts medicīniskais atzinums un, ja nepieciešams, ievērojot regulāras medicīniskās pārbaudes.
-